

Ив. Каановски
Коледа

Какви сѫ тия гласове?
Тозъ веселъ шумъ и пѣсни? ...
Звездитѣ — златни цвѣтове —
Тѣй хубави и мили —
Не сѫ се още скрили
Въ просторитѣ небесни.

Шумѣтъ на радость приближи,
Премина край стобора
И дома свѣтналъ окрѣжи.
Вратата се удари —
И, ето, коледари
Запѣха вънъ на двора:

— „Отъ Бога идемъ съ благословъ
Тозъ домъ покровъ да стане
На здраве, щастие! любовъ!
Ой Коледо, коладе,
Мой Коледо, коладе...
Честито, драгъ стопане!“

